

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/59/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119015451
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Horvátová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3119015451.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Lucie Horvátovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v Žiari nad Hronom, trvale bytom C. - D., E. F. XXXX/XXX, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, pre formou účastníctva – pomoci podľa § 21 odsek 1 písm. d) Tr. zákona spáchaný obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 odsek 1, odsek 4 písm. a) Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Tr. zákona, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 31. januára 2024, o odvolaní obžalovaného A. B. a prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6T/46/2019 zo dňa 11. marca 2022, jednohlasne takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek 1 písm. b), písm. d), písm. e) Tr. poriadku sa napadnutý rozsudok okresného súdu vo vzťahu k obžalovanému A. B. zrušuje v celom rozsahu.

Na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku sa

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v G. F. H., okres Žiar nad Hronom, trvale bytom C. – D., E. F. XXXX/XXX, I. C. X, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava

uznáva v i n n ý m, že

si v presne nezistenom čase na neznámom mieste zaobstaral obsahovo ako i dátumovo nepravdivé listiny označené ako: Zmluva o finančnej výpomoci uzatvorená medzi spoločnosťou Agrofarma, spol. s r. o., Červený Kameň (ako dlžníkom) a J. K., nar. XX.XX.XXXX (ako investorom) zo dňa 01.03.1995, Zmluva o tichom spoločenstve uzatvorená medzi spoločnosťou Agrofarma, spol. s r. o. (ako podnikateľom) a J. K. (ako tichým spoločníkom) zo dňa 07.07.2004, Uznanie záväzku spoločnosťou Agrofarma, spol. s r. o. (ako dlžníkom) voči J. K. (ako veriteľovi) v celkovej výške 1.976.833,10 Eur, Zmluva o postúpení pohľadávky vo výške 2.412.680,11 Eur medzi J. K. (ako postupcom) a A. B. (ako postupníkom) zo dňa 13.11.2012, Oznámenie o postúpení pohľadávky adresované spoločnosti Agrofarma, spol. s r. o. zo dňa 13.11.2012, Zmluva o postúpení pohľadávky vo výške 2.412.680,11 Eur medzi A. B. (ako postupcom) a spoločnosťou MI6, s.r.o. (ako postupníkom) zo dňa 02.01.2017, Oznámenie o postúpení pohľadávky adresované spoločnosti Agrofarma, spol. s r. o. zo dňa 02.01.2017, Zápis z obchodného stretnutia medzi spoločnosťami Agrofarma, spol. s r. o. (ako dlžníkom) a MI6, s.r.o., (ako veriteľom) zo dňa 28.03.2017 a Uznanie záväzku podľa § 323 Obchodného zákonníka zo strany spoločnosti Agrofarma, spol. s r. o. v prospech spoločnosti MI6, s.r.o. v celkovej výške 2.412.680,11 Eur zo dňa 28.03.2017, na základe ktorých docielil vytvorenie nepravdivého právneho stavu preukazujúceho existenciu fiktívnej splatnej pohľadávky spoločnosti MI6, s.r.o., voči spoločnosti Agrofarma, spol. s r. o. vo výške 2.412.680,11 Eur, v dôsledku čoho toho času už odsúdená L. D. M. napriek tomu, že ako konateľka a spoločníčka spoločnosti Agrofarma, spol. s r. o. mala vedomosť o tom, že záložným právom zabezpečovaná pohľadávka spoločnosti MI6, s.r.o., voči spoločnosti Agrofarma, spol. s r. o. vo výške 2.412.680,11 Eur je fiktívna a vznikla len na základe obsahovo, ako i dátumovo nepravdivých horeuvedených listín, na ktorých sa nachádzali technicky falšované podpisy osoby J.

K., konateľ spoločnosti Agrofarma, spol. s r. o. N. O., ako i samotnej toho času už odsúdenej L. D. M., uzatvoril ako zástupca spoločnosti MI6, s.r.o. spolu s toho času už odsúdenou L. D. M. v presne nezistený deň po smrti N. O., ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX, najneskôr do dňa 14.08.2017 na presne nezistenom mieste Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 1, Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 2, Zmluvu o zriadení záložného práva k hnutelným veciam a Zmluvu o zriadení záložného práva k pohľadávkam medzi spoločnosťou MI6, s.r.o., (ako záložným veriteľom) a spoločnosťou Agrofarma, spol. s r. o., (ako záložcom), ktorými v mene spoločnosti Agrofarma, spol. s r. o. vyjadrila toho času už odsúdená L. D. M. súhlas so zriadením záložného práva k hnutelnému a nehnuteľnému majetku spoločnosti Agrofarma, spol. s r. o., definovanému v jednotlivých záložných zmluvách, ako i k existujúcim a budúcim pohľadávkam spoločnosti Agrofarma, spol. s r. o., kde pohľadávka zabezpečovaná vyššie uvedenými záložnými zmluvami predstavovala sumu vo výške 2.412.680,11 Eur, a zároveň ako konateľka a spoločníčka poškodenej spoločnosti Agrofarma, spol. s r. o. toho času už odsúdená L. D. M. podpísala v presne nezistený deň po smrti N. O., ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX, najneskôr do dňa 14.08.2017 návrhy na vklad záložného práva k nehnuteľnostiam definovaným v Zmluvách o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 1 a č. 2 do Katastra nehnuteľností, pričom v prípade každej z vyššie uvedených záložných zmlúv splnomocnila záložného veriteľa (MI6 s.r.o.) na registráciu tohto záložného práva v Katastri nehnuteľností ako i v Registri záložných práv, v dôsledku čoho sa obžalovaný A. B. konajúci na základe generálneho splnomocnenia zo dňa 27.10.2016 udeleným mu konateľom spoločnosti MI6, s.r.o., O. D. dňa 14.08.2017 dostavil na Notársky úrad O. J. H. so sídlom v Námestove, kde úspešne vykonal registráciu záložného práva k hnutelným veciam pod č. NCRzp: 23957/2017 definovaným v Zmluve o zriadení záložného práva k hnutelným veciam, ako i registráciu záložného práva k pohľadávkam pod č. NCRzp: 23962/2017 definovaným v Zmluve o zriadení záložného práva k pohľadávkam, pričom súčasne dňa 14.08.2017 na Okresnom úrade v Ilave, na katastrálnom odbore predložil dva návrhy na vklad záložného práva k nehnuteľnostiam spolu so Zmluvami o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 1 a č. 2, zaregistrovanými pod č. V 2338/17 a V 2339/17, v dôsledku čoho bolo začaté katastrálnym odborom konanie o povolenie vkladu záložného práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve spoločnosti Agrofarma, spol. s r. o., nachádzajúcim sa v k. ú B. E. a zapísaným na LV č. XXXX, v k. ú. P. na LV č. XXXX a v k. ú. Q. P. na LV č. XXX, v prospech spoločnosti MI6, s.r.o., čím obžalovaný A. B. vyššie opísaným konaním spolu s toho času už odsúdenou L. D. M. zriadil záložné právo k celému strategickému hnutelnému majetku, ako i k existujúcim a budúcim pohľadávkam spoločnosti Agrofarma, spol. s r. o., a pokúsili sa zriadiť záložné právo k celému strategickému nehnuteľnému majetku spoločnosti Agrofarma, spol. s r. o., a to všetko na základe obsahovo a dátumovo nepravdivých zmlúv pojednávajúcich o záväzku spoločnosti Agrofarma, spol. s r. o., voči J. K. a jeho následnom postúpení na osobu obžalovaného a neskôr na nemajetnú a nečinnú spoločnosť MI6, s.r.o., obsahujúcich technicky sfaľšované podpisy konateľov spoločnosti Agrofarma, spol. s r. o. N. O. a L. D. M., ako i osoby J. K. a obžalovaný A. B. spolu s toho času už odsúdenou L. D. M. ako konateľkou poškodenej spoločnosti Agrofarma, spol. s r. o. na základe týchto obsahovo ako i dátumovo nepravdivých listín a zmlúv pojednávajúcich o fiktívnej pohľadávke spoločnosti MI6, s.r.o. voči spoločnosti Agrofarma, spol. s r. o. zaťažili záložným právom zriaďovaným v prospech spoločnosti MI6, s.r.o., celý strategický hnutelný majetok spoločnosti Agrofarma spol. s r. o., ako i existujúce a budúce pohľadávky spoločnosti Agrofarma, spol. s r. o., a pokúsili sa zaťažiť záložným právom celý strategický nehnuteľný majetok spoločnosti Agrofarma, spol. s r. o. v zmluvne stanovenej všeobecnej hodnote zálohu v súhrnnej výške, ktorá je v hrubom nepomere k hodnote zabezpečovanej pohľadávky, a tým vedome za pomoci obžalovaného A. B. nevykonávala toho času už odsúdená L. D. M. svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti Agrofarma, spol. s r. o. a všetkých jej spoločníkov tak, ako jej to ukladá ustanovenie § 135a odsek 1 Obchodného zákonníka v znení neskorších zmien, pričom v prípade dokonania trestného činu a výkonu zriadeného záložného práva, ku ktorému včasným zásahom poškodenej spoločnosti Agrofarma, spol. s r. o. nedošlo, by poškodenej spoločnosti Agrofarma, spol. s r. o. vznikla škoda vo výške najmenej 2.412.680,11 Eur,

t e d a

zadovážením prostriedkov poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu, ktorého páchatel sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, a ktorého sa dopustil v úmysle inému spôsobiť škodu tým, že poruší všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť opatrovať a spravovať cudzí majetok a spôsobiť takým činom škodu veľkého rozsahu, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,

č í m s p á c h a l

formou účasti – pomoci podľa § 21 odsek 1 písm. d) Tr. zákona trestný čin obzvlášť závažného zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 odsek 1, odsek 4 písm. a) Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Tr. zákona,

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 237 odsek 4 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. j) Tr. zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Tr. zákona a § 39 odsek 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Tr. zákona a § 78 odsek 1 Tr. zákona súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

Podľa § 288 odsek 1 Tr. poriadku súd poškodenú spoločnosť AGROFARMA, spol. s r. o. Červený Kameň, so sídlom 018 56 Červený Kameň, IČO: 31574912 odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

II. Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Samosudca Okresného súdu Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11. marca 2022 uznal rozsudkom sp. zn. 6T/46/2019 na podklade obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) pod sp. zn. 1Kv 70/17/3300-155 zo dňa 22. novembra 2019 obžalovaných A. B. a L. D. M. (toho času už odsúdenú) vinnými zo spáchania obzvlášť závažného zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 odsek 1, odsek 4 písm. a) Tr. zákona spáchaného v štádiu prípravy podľa § 13 odsek 1 Tr. zákona a u obžalovaného A. B. formou účasti podľa § 21 odsek 1 písmeno d) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že obžalovaný č. 1 A. B. si v presne nezistenom čase na neznámom mieste zaobstaral obsahovo ako i dátumovo nepravdivé listiny označené ako: Zmluva o finančnej výpomoci uzatvorená medzi spoločnosťou Agrofarma s.r.o., Červený Kameň, IČO: 31574912 (ako dlžníkom) a J. K., nar. XX.XX.XXXX (ako investorom) zo dňa 01.03.1995, Zmluva o tichom spoločenstve uzatvorená medzi spoločnosťou Agrofarma s.r.o., (ako podnikateľom) a J. K. (ako tichým spoločníkom) zo dňa 07.07.2004, Uznanie záväzku spoločnosťou Agrofarma s.r.o., (ako dlžníkom) voči J. K. (ako veriteľovi) v celkovej výške 1.976.833,10 Eur, Zmluva o postúpení pohľadávky vo výške 2.412.680,11 Eur medzi J. K. (ako postupcom) a A. B. (ako postupníkom) zo dňa 13.11.2012, Oznámenie o postúpení pohľadávky adresované spoločnosti Agrofarma s.r.o., zo dňa 13.11.2012, Zmluva o postúpení pohľadávky vo výške 2.412.680,11 Eur medzi A. B. (ako postupcom) a spoločnosťou MI6, s.r.o., so sídlom Košice, Rázusova č. 49, IČO: 36199711 (ako postupníkom) zo dňa 02.01.2017, Oznámenie o postúpení pohľadávky adresované spoločnosti Agrofarma s.r.o., zo dňa 02.01.2017, Zápis z obchodného stretnutia medzi spoločnosťami Agrofarma s.r.o., (ako dlžníkom) a MI6, s.r.o., (ako veriteľom) zo dňa 28.03.2017 a Uznanie záväzku podľa § 323 Obchodného zákonníka zo strany spoločnosti Agrofarma s.r.o. v prospech spoločnosti MI6, s.r.o. v celkovej výške 2.412.680,11 Eur zo dňa 28.03.2017, na základe ktorých docielil vytvorenie nepravdivého právneho stavu preukazujúceho existenciu fiktívnej splatnej pohľadávky spoločnosti MI6, s.r.o., voči spoločnosti Agrofarma s.r.o., vo výške 2.412.680,11 Eur, v dôsledku čoho obvinená č. 2 D. M., napriek tomu, že ako konateľka a spoločníčka spoločnosti Agrofarma s.r.o. Červený Kameň mala vedomosť o tom, že záložným právom zabezpečovaná pohľadávka spoločnosti MI6, s.r.o., voči spoločnosti Agrofarma s.r.o., vo výške 2.412.680,11 Eur je fiktívna a vznikla len na základe obsahovo ako i dátumovo nepravdivých hore uvedených listín, na ktorých sa nachádzali technicky falšované podpisy osoby J.

K., konateľka spoločnosti Agrofarma s.r.o., N. O., ako i samotnej obvinenej č. 2 Renáty Gáborovej, uzatvorila dňa 28.03.2017 na presne nezistenom mieste v mene spoločnosti Agrofarma s.r.o. Červený Kameň Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 1, Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 2, Zmluvu o zriadení záložného práva k hnutelným veciam a Zmluvu o zriadení záložného práva k pohľadávkam medzi spoločnosťou MI6, s.r.o., (ako záložným veriteľom) a spoločnosťou Agrofarma s.r.o., (ako záložcom), ktorými v mene spoločnosti Agrofarma s.r.o., vyjadrila súhlas so zriadením záložného práva k hnutelnému a nehnuteľnému majetku spoločnosti Agrofarma s.r.o., definovanému v jednotlivých záložných zmluvách ako i k existujúcim a budúcim pohľadávkam spoločnosti Agrofarma s.r.o., kde pohľadávka zabezpečovaná vyššie uvedenými záložnými zmluvami predstavovala sumu vo výške 2.412.680,11,-Eur a zároveň ako konateľka a spoločníčka poškodenej spoločnosti Agrofarma s.r.o. obvinená č. 2 D. M. signovala dňa 28.03.2017 návrhy na vklad záložného práva k nehnuteľnostiam definovaným v Zmluvách o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 1 a č. 2 zo dňa 28.03.2017 do Katastra nehnuteľností, pričom v prípade každej z vyššie uvedených záložných zmlúv splnomocnila záložného veriteľa (MI6 s.r.o.) na registráciu tohto záložného práva v Katastri nehnuteľností ako i v Registri záložných práv, v dôsledku čoho sa obvinený č. 1 A. B. konajúci na základe generálneho splnomocnenia zo dňa 27.10.2016 udeleným mu konateľom spoločnosti MI6, s.r.o., O. D. dňa 14.08.2017 dostavil na Notársky úrad O. J. H. so sídlom v Námestove, kde úspešne vykonal registráciu záložného práva k hnutelným veciam pod č. NCRzp: 23957/2017 definovaným v Zmluve o zriadení záložného práva k hnutelným veciam zo dňa 28.03.2017 ako i registráciu záložného práva k pohľadávkam pod č. NCRzp: 23962/2017 definovaným v Zmluve o zriadení záložného práva k pohľadávkam zo dňa 28.03.2017, pričom súčasne boli dňa 14.08.2017 na Okresnom úrade v Ilave, na katastrálnom odbore k predložené dva návrhy na vklad záložného práva k nehnuteľnostiam spolu so Zmluvami o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 1 a č. 2 zo dňa 28.03.2017, zaregistrovanými pod č. V 2338/17 a V 2339/17, v dôsledku čoho bolo začaté katastrálnym odborom konanie o povolenie vkladu záložného práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve spoločnosti Agrofarma s.r.o., nachádzajúcim sa v k. ú. B. E. a zapísaným na LV č. XXXX, v k. ú. P. na LV č. XXXX a v k. ú. Q. P. na LV č. XXX, v prospech spoločnosti MI6, s.r.o., čím sa obvinený č. 1 A. B. vyššie opísaným konaním pokúsil zriadiť záložné právo k celému strategickému hnutelnému, nehnuteľnému majetku ako i k pohľadávkam spoločnosti Agrofarma s.r.o., a to všetko na základe obsahovo a dátumovo nepravdivých zmlúv pojednávajúcich o záväzku spoločnosti Agrofarma s.r.o., voči J. K. a jeho následnom postúpení na osobu obvineného a neskôr na nemajetnú a nečinnú spoločnosť MI6, s.r.o., obsahujúcich technicky sfaľšované podpisy konateľov spoločnosti Agrofarma s.r.o., N. O. a D. M. ako i osoby J. K. a obvinená č. 2 D. M. sa ako konateľka poškodenej spoločnosti Agrofarma s.r.o., pokúsila na základe týchto obsahovo ako i dátumovo nepravdivých listín a zmlúv pojednávajúcich o fiktívnej pohľadávke spoločnosti MI6, s.r.o., voči spoločnosti Agrofarma s.r.o., zaťažiť záložným právom zriadeným v prospech spoločnosti MI6, s.r.o., celý strategický huteľný a nehnuteľný majetok spoločnosti Agrofarma s.r.o., ako i existujúce a budúce pohľadávky spoločnosti Agrofarma s.r.o., v zmluvne stanovenej všeobecnej hodnote zálohu v súhrnnej výške, ktorá je v hrubom nepomere k hodnote zabezpečovanej pohľadávky a tým vedome za pomoci obvineného č. 1 A. B. nevykonávala svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti Agrofarma s.r.o. Červený Kameň a všetkých jej spoločníkov tak ako jej to ukladá ustanovenie § 135a odsek 1 Obchodného zákonníka v znení neskorších zmien, pričom v prípade dokonania trestného činu a výkonu zriadeného záložného práva, ku ktorému včasným zásahom poškodenej spoločnosti Agrofarma s.r.o., nedošlo, by poškodenej spoločnosti Agrofarma s.r.o. Červený Kameň vznikla škoda vo výške najmenej 2.412.680,11 Eur.

Za tento obzvlášť závažný zločin v štádiu prípravy samosudca prvostupňového súdu po zohľadnení všetkých skutočností dôležitých pre ukladanie trestu odsúdil obžalovaných A. B. a toho času už odsúdenú L. D. M. podľa § 237 odsek 4 Tr. zákona, § 36 písm. j) Tr. zákona, § 38 odsek 3 a § 39 odsek 2 písm. a), odsek 3 písm. c) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, na výkon ktorého oboch obžalovaných podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona súd obom obžalovaným uložil ochranný dohľad vo výmere 1 roka. Pokiaľ ide o nárok poškodenej spoločnosti Agrofarma Červený Kameň spol. s r. o. (ďalej iba „poškodenej spoločnosť“) na náhradu škody, odkázal okresný súd podľa § 288 odsek 1 Tr. poriadku poškodenú spoločnosť so svojim nárokom na civilný proces.

Vyššie citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko ho ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní v celom rozsahu napadla toho času už odsúdená L. D. M. (ďalej aj

„odsúdená“) a v zákonnej lehote 15 dní v celom rozsahu aj obžalovaný A. B. a prokurátor v neprospech oboch obžalovaných proti výroku o vine a treste.

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/18/2023 zo dňa 11. júla 2023 bola trestná vec obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej iba „obžalovaný“) podľa § 21 odsek 1 Tr. poriadku vylúčená zo spoločného odvolacieho konania, vedeného proti obom obžalovaným Krajským súdom v Trenčíne pod sp. zn. 23To/18/2023 na samostatné odvolacie konanie, ktoré je vedené Krajským súdom v Trenčíne pod sp. zn. 23To/59/2023.

Z obsahu písomného odôvodnenia odvolania prokurátora vo vzťahu k obžalovanému vyplýva, že nemá žiadne výhrady voči konaniu, ktoré vydaniu napadnutého rozsudku predchádzalo, nestotožnil sa však s výrokmi o vine a treste napadnutého rozsudku, a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia skutku, pokiaľ ide o vývojové štádium spáchaného trestného činu a z dôvodu neuloženia trestu odňatia slobody obžalovanému v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby. Moment podania návrhu na vklad záložných práv k fiktívne vytvoreným pohľadávkam, moment zápisu záložných práv k hnutelným veciam a pohľadávkam poškodenej spoločnosti a úmysel obžalovaného na úkor majetku poškodenej spoločnosti sa obohatiť predstavuje jednoznačne pokus obžalovaného trestný čin dokonať. Až včasný zásah zvyšných dvoch konateľov poškodenej spoločnosti a podanie návrhu na súd na určenie neplatnosti uvedených právnych úkonov zamedzil obžalovanému dokonať spáchanie trestného činu. O štádium prípravy by podľa názoru prokurátora mohlo ísť v prípade, že by návrhy na vklad ešte neboli podané, že by tieto boli zaistené napríklad pri domovej prehliadke u obžalovaného, alebo ich osobnej prehliadke ešte predtým, ako tieto boli podané na príslušný katastrálny úrad. Prokurátor sa takisto nestotožnil s výrokom o treste napadnutého rozsudku, a to z dôvodu absolútne neodôvodneného použitia moderačného oprávnenia v zmysle § 39 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno c) Trestného zákona v maximálne možnom zákonnom rozsahu (5 rokov), keďže prvostupňový súd neuviedol ani jednu mimoriadnu okolnosť vo vzťahu k obžalovanému, ktorá by odôvodňovala aplikáciu ustanovenia § 39 Trestného zákona a už vôbec nie v maximálne možnom zákonnom rozsahu. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody odôvodnil okresný súd v zásade bežnými okolnosťami (vývojovým štádiom trestného činu – štádiom prípravy, aj to nesprávne právne posúdeného) a jednoduchým konštatovaním, že doposiaľ obžalovaný viedol riadny život, a že jeho konaním nebola spôsobená škoda poškodenej spoločnosti, čo však určite nie je dôvodom na ukladanie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby pri trestnej sadzbe v rozmedzí 10 až 15 rokov. Prokurátor preto navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písm. b), písm. d), písm. e) Tr. poriadku zrušil odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste, a aby podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku rozhodol tak, že na skutkovom základe uvedenom v obžalobe uzná obžalovaného vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 odsek 1, odsek 4 písm. a) Tr. zákona spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Tr. zákona a uloží mu prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody bez použitia ustanovení Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody.

Z písomného odôvodnenia odvolania obžalovaného podaného prostredníctvom zvoleného obhajcu O. D. P. vyplýva, že podľa názoru obžalovaného sú skutkové zistenia okresného súdu nejasné a neúplné, odôvodnenie napadnutého rozsudku je nedostatočné a rozporné. Okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a skutok v rozpore so zákonom kvalifikoval ako zločin v dôsledku nesprávneho určenia výšky škody. Zároveň obžalovaný poukázal na to, že sú tu nové skutočnosti a ďalšie dôkazy, ktoré potvrdzujú nesprávnosť a nezákonnosť výroku o vine. K nesprávne ustálenej výške škody obžalovaný uviedol, že okresný súd vychádzal iba zo samotnej sumy pohľadávky vo výške 2.412.680,11 Eur, avšak v prípade skutočne vykonaného záložného práva mohlo dôjsť k rôznym aj náhodným skutočnostiam a reálny úbytok na majetku poškodeného nemusel s touto sumou korešpondovať. Obžalovaný ako veriteľ nevykonal žiadny ďalší cieľný a vedomý úkon ani vo forme výzvy na úhradu. Z uvedeného dôvodu je nesprávna právna kvalifikácia skutku ako obzvlášť závažného zločinu a skutok mal byť posúdený iba ako prečin, vo vzťahu ku ktorému však neexistuje vývojové štádium prípravy. Zároveň okresný súd neprihliadol na naplnenie predpokladov zániku trestnosti podľa § 13 odsek 3 písm. a) Tr. zákona, ktoré jednoznačne boli naplnené, čo vyplýva aj z obžalovaným predložených listín ako prílohou k písomnému odvolaniu. Trestnosť obžalovaného totiž jednoznačne zanikla dobrovoľným upustením od ďalšieho konania a odstránením akéhokoľvek nebezpečenstva zabezpečením prevodu obchodného podielu spoločnosti MI6, s.r.o. v zmysle dohody s L. F. R.. Obžalovaný tiež namietal aj procesné pochybenie v prípravnom konaní, keďže sa podľa

jeho názoru viedli súčasne dve trestné stíhania, začaté dvoma samostatnými uzneseniami. V závere obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a aby mu vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Zároveň požiadal, aby odvolanie prokurátora bolo zamietnuté ako nedôvodné.

Z písomného doplnenia odôvodnenia odvolania obžalovaného podaného prostredníctvom obhajkyne J. S. O. vyplýva, že obžalovaný namieta nesprávne hodnotenie dôkazov a nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom. Poukázal na to, že v čase konania hlavného pojednávania dôveroval vtedajšiemu obhajcovi a ten mu kázal pred súdom prečítať vyhlásenie, že si zaobstaral falšované zmluvy pre vlastnú potrebu a až neskôr zistil, že obhajca nepostupoval s náležitou starostlivosťou, a preto mu aj vypovedal plnú moc. Pokiaľ ide o svedeckú výpoveď J. N., obžalovaný rozporuje, že tento odmietol vypovedať z dôvodu, že poskytoval právne služby odsúdenej a má zákaz vypovedať o veciach, o ktorých sa dozvedel pri výkone advokácie. Okresný súd však žiadnym spôsobom nezisťoval, či má svedok zákonné právo odoprieť vypovedať aj vo vzťahu k obžalovanému, ktorému právne služby neposkytoval. Súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil aj výpovede svedkov O. D. a T. O., pritom zo žiadneho dôkazu nevyplývali skutočnosti, že by týmto svedkom obžalovaný dával pokyny na overovanie kópií nepravdivých listín a na prepis spoločnosti M16, s.r.o. Okresný súd mal konfrontovať výpovede týchto svedkov, ktorí mali prirodzenú motiváciu chrániť samých seba, s ostatnými v konaní zabezpečenými dôkazmi. Okresný súd sa tiež nedostatočným spôsobom vysporiadal so správnosťou právnej kvalifikáciou stíhaného skutku a k tejto otázke mal vypočítať odsúdenú M., a to najmä k ustáleniu časového údaju podpisu Zmluvy o zriadení záložného práva č. 2 vzhľadom k tomu, že od 10. augusta 2017 už boli konateľmi L. P. O. a L. S. O. a k podaniu návrhov došlo 14. augusta 2017. Obžalovaný ďalej namietal nepreukázanie subjektívnej stránky trestného činu, keď zo žiadneho dôkazu nevyplývalo, že by on alebo odsúdená mali úmysel spôsobiť poškodenej spoločnosti škodu. V závere navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 odsek 1 písm. a) písm. b), písm. c), písm. d) Tr. poriadku a postupom podľa § 322 odsek I Tr. poriadku vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátor v rámci konečného návrhu uviedol, že naďalej zotráva na podanom odvolaní, ako aj jeho písomných dôvodoch a navrhuje rozhodnúť tam uvedeným spôsobom. Odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť. Splnomocnený zástupca poškodenej spoločnosti sa pripojil k vyjadreniu prokurátora.

Obhajca obžalovaného právom konečného návrhu poukázal na ich písomné odvolanie a písomné doplnenie odvolania, najmä zdôraznil nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku, ako aj nesprávny, resp. nezákonný spôsob vykonania dokazovania napríklad vo vzťahu k výsluchu J. N., a tiež nesprávne hodnotenie dôkazov. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Odvolanie prokurátora navrhol podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Obžalovaný právom konečného návrhu uviedol, že napriek tomu, že sa náhradný obhajca snažil zabezpečiť jeho obhajobu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu tak, ako najlepšie vedel, bolo porušené právo obžalovaného na obhajobu. S odvolaním prokurátora nesúhlasil a navrhol ho zamietnuť.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, preskúmal na verejnom zasadnutí konanom dňa 31. januára 2024, za splnenia všetkých procesných podmienok pre jeho vykonanie, z podnetu podaných oboch odvolaní, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 24. marca 2023, napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr. poriadku, pričom zistil, že hoci obe odvolania boli prípustné, podané oprávnenými osobami, včas i na správnom mieste, čiastočne dôvodné je iba odvolanie prokurátora.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu posudzovaného trestného činu zistil, že napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo súladne s Trestným poriadkom, a v ktorom nedošlo k takým chybám, ktoré by mohli

mať zásadný vplyv na objasnenie skutkového stavu veci alebo k porušeniu práv obžalovaného na obhajobu. Aj v konaní pred odvolacím súdom bolo zabezpečené právo obžalovaného na obhajobu v celom rozsahu, krajský súd za týmto účelom opatrením zo dňa 10. januára 2024 pribral do konania náhradného obhajcu J. J. U. vzhľadom k tomu, že obžalovaným zvolená obhajkyňa J. S. O. najskôr pred termínom verejného zasadnutia dňa 06. decembra 2023 spochybňovala právne zastúpenie obžalovaného napriek písomne predloženej plnej moci odvolaciemu súdu a na verejné zasadnutie nariadené na predmetný deň sa z tohto dôvodu neustanovila, následne opätovne prevzala obhajobu obžalovaného, ale z termínu verejného zasadnutia nariadeného na deň 03. január 2024 sa ospravedlnila z dôvodu kolízie termínov, a napokon verejného zasadnutia nariadeného na deň 31. január 2024 sa bezdôvodne nedostavila, ani svoju neúčast' neospravedlnila, napriek riadnemu a včas doručenému upovedomeniu o termíne verejného zasadnutia. Neprítomnosť obhajkyne na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu nevedel vysvetliť ani obžalovaný, ani náhradný obhajca, ktorý sa na termín verejného zasadnutia riadne ustanovil. Krajský súd nezistil ani obžalovaným tvrdené pochybenie v postupe orgánov činných v trestnom konaní a prvostupňového súdu, z ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. K namietanej zmene právnej kvalifikácie skutku pri začatí trestného stíhania je nutné zdôrazniť, že trestné stíhanie je vedené od jeho začiatku prioritne pre konkrétny skutok, ktorý má v danom okamžiku znaky konkrétneho trestného činu, pričom právna kvalifikácia skutku sa v zmysle postupného dokazovania môže meniť v priebehu celého trestného konania (dokonca aj v konaní pred súdom), preto nie je v rozpore s Trestným poriadkom, ak v priebehu trestného stíhania dochádza v zmysle vykonávaných dôkazov k zmene právnej kvalifikácie stíhaného trestného konania.

V preskúmvanej trestnej veci bolo podľa názoru krajského súdu pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 odsek 10 Tr. poriadku pri rešpektovaní zásady kontradiktórnosti pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné, boli objasnené všetky základné skutočnosti uvedené v § 119 Tr. poriadku, a tak krajský súd z doposiaľ vykonaného dokazovania vychádzal. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie aj vyčerpávajúcim spôsobom vysvetlil a logicky i vecne presvedčivým spôsobom odôvodnil. Odôvodnenie napadnutého rozsudku nespĺňa kritériá pre jeho označenie za arbitrárne, či podobne nedostatočne zdôvodnené, keďže obsahuje výstižné hodnotenie všetkých podstatných skutočností potrebných pre rozhodnutie o vine a treste. Treba si pritom uvedomiť, že každý prípad má svoje špecifiká a vyžaduje si samostatné hodnotenie. Súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Tr. poriadku v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Odvolací súd navyše pripomína, že v zmysle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva všeobecný súd v odôvodnení rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené obžalovaným, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných procesnými stranami konania. Je tiež potrebné pripomenúť, že právo na spravodlivý súdny proces neznamená nárok na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami, resp. s jeho právnymi názormi. Z opačného pohľadu možno povedať, že neúspech v súdnom konaní nie je možné považovať za porušenie základného práva. Je v právomoci všeobecných súdov vykladať a aplikovať zákony (I. ÚS 19/02, I. ÚS 50/04, I. ÚS 59/04).

Súd prvého stupňa teda vykonal dokazovanie (vykonaním všetkých dostupných a relevantných dôkazov) v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, pričom pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne podľa § 2 odsek 12 Tr. poriadku, teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne, bez ohľadu na to, kto vykonané dôkazy zadovážil a dospel pri tom k logicky správnym a odôvodneným skutkovým zisteniam, ktoré však krajský súd musel sčasti spresniť a zmeniť, a to aj oproti podanej obžalobe, keďže dôsledne nezodpovedali nepochybne preukázanému skutkovému stavu. Krajský súd predovšetkým uvádza, že po dôkladnom preskúmaní predmetnej trestnej veci dospel v zhode s okresným súdom k jednoznačnému a nepochybnému záveru, že obžalovaný sa skutku dopustil tak, ako to vyplynulo zo skutkovej vety obžaloby a výroku o vine napadnutého rozsudku okresného súdu s tým, že z vykonaného dokazovania vyplynuli konkrétne skutočnosti, na základe ktorých (bez narušenia totožnosti skutku ustálenom súdom prvého stupňa) bolo nutné spresniť skutkový dej. Tak ako už správne ustálil súd prvého stupňa, obžalovaný po tom, ako si zabezpečil písomné dokumenty preukazujúce neexistujúci dlh poškodenej spoločnosti vo vzťahu k veriteľovi M16, s.r.o. uzatvoril v mene tejto spoločnosti záložné zmluvy na

hnuteľný aj nehnuteľný majetok poškodenej spoločnosti spolu s odsúdenou, konateľkou poškodenej spoločnosti, a teda spoločným konaním zriadili záložné právo k hnuteľným veciam a pohľadávkam poškodenej spoločnosti (právne účinným spôsobom bol vykonaný aj zápis do Registra záložných práv), a zároveň sa spoločne pokúsili zriadiť záložné právo k nehnuteľnému majetku poškodenej spoločnosti, pričom uvedené konanie oboch páchatel'ov nebolo okresným súdom dôsledne rozlíšené a spresnené. Vo vzťahu k nehnuteľným veciam poškodenej spoločnosti totiž záložné právo nevzniklo, keďže nedošlo k faktickému zápisu založenia predmetných nehnuteľností okresným úradom, katastrálnym odborom vzhľadom k tomu, že po podaní návrhu zo strany obžalovaného príslušnému katastrálnemu odboru došlo k prerušeniu konania o zápise záložného práva z dôvodu okresným súdom vydaného neodkladného opatrenia. Rovnako krajský súd opravil v skutkovej časti časový údaj podpisu záložných zmlúv zo strany odsúdenej, nakoľko z vykonaného dokazovania (výpoveď odsúdenej, znalecké skúmanie podpisov na zmluvách, v súpise nehnuteľností zahrnutá parcela, ktorá dňa 28. marca 2017 ešte nebola vo vlastníctve poškodenej spoločnosti) bolo zistené, že k podpisom na záložných zmluvách a návrhoch na vklad nemohlo dôjsť dňa 28. marca 2017, a zároveň nebolo vykonaným dokazovaním bezpochyby zistené, v ktorý konkrétny deň zmluvy odsúdená podpísala, krajský súd ustálil tento časový údaj na časové obdobie po smrti N. O., t. j. odo dňa 14. júla 2017 do podania návrhu na vklad záložného práva k nehnuteľným veciam poškodenej spoločnosti a registrácie záložného práva k hnuteľným veciam a pohľadávkam poškodenej spoločnosti, ku ktorému preukázateľne došlo dňa 14. augusta 2017. Odsúdená vypovedala, že zmluvy podpísala po smrti N. O., avšak nevedela súdu uviesť konkrétny dátum.

Výrok o vine napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa je teda správny a dôvodný. Odhliadnuc od čiastočného priznania sa obžalovaného k spáchaniu trestného činu pred súdom prvého stupňa, obžalovaného zo spáchania predmetnej trestnej činnosti usvedčujú viaceré v konaní zabezpečené a na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy, na ktoré vo svojom rozsiahlom odôvodnení správne poukázal súd prvého stupňa, a na ktoré odvolací súd odkazuje, pretože sa s nimi v celom rozsahu stotožnil, zdôrazňujúc predovšetkým usvedčujúcu výpoveď odsúdenej L. D. M., výpovede svedkov O. D., T. O., L. F. R. a tiež listinné dôkazy, t. j. zabezpečené sfaľšované zmluvy preukazujúce neexistujúci dlh poškodenej spoločnosti vo vzťahu k veriteľovi M16, s.r.o. a iné písomnosti (Zmluva o finančnej výpomoci, Zmluva o tichom spoločenstve, Uznanie záväzku, Zápis z obchodného stretnutia, Zmluva o postúpení pohľadávky), záložné zmluvy na hnuteľný a nehnuteľný majetok poškodenej spoločnosti a znalecké posudky vypracované a podané k pravosti podpisov na zmluvách. Vyhodnotením týchto dôkazov jednotlivo, aj v ich vzájomnom súhrne vyplynul logický, jednoznačný a nepochybný záver, že obžalovaný zaobstaral v skutkovej vete napadnutého rozsudku konkretizované písomnosti preukazujúce neexistujúci dlh poškodenej spoločnosti voči veriteľovi M16, s.r.o., pričom spoločnosť M16, s.r.o. obžalovaný na základe generálnej plnej moci a aj fakticky po celý čas ovládal, hoci ako konateľ v nej pôsobil čisto formálne O. D., a následne sa obžalovaný spoločne s odsúdenou konateľkou poškodenej spoločnosti pokúsili získať z poškodenej spoločnosti sumu viac ako 2,4 mil. Eur. Vymoženie neexistujúceho dlhu v tejto výške spoločne podstatným spôsobom zabezpečili, a to zriadením záložného práva vo vzťahu k celému strategickému hnuteľnému a nehnuteľnému majetku poškodenej spoločnosti. Obžalovaný sa na pokuse spáchať obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 odsek 1, odsek 4 písm. a) Tr. zákona zúčastnil formou pomoci. Konanie odsúdenej ako konateľky poškodenej spoločnosti v inkriminovanom čase jednoznačne a bezpochyby napĺňalo znaky závažného porušenia povinnosti vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami poškodenej spoločnosti v zmysle § 135a odsek 1 Obchodného zákonníka.

Vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku teda dospel súd prvého stupňa k správnym a prijateľným právnym záverom, avšak s výnimkou vývojového štádia spáchaného obzvlášť závažného zločinu, keď v tejto časti nesprávne posúdil konanie obžalovaného v jeho prospech miernejšie, teda iba ako prípravu na zločin podľa § 13 odsek 1 Tr. zákona formou účasti (pomoci), ktoré právne posúdenie spáchaného skutku je nesprávne a rozporné s výsledkami vykonaného dokazovania. Krajský súd konanie obžalovaného na rozdiel od okresného súdu právne posúdil pokiaľ ide o vývojové štádium spáchaného trestného činu ako pokus podľa § 14 odsek 1 Tr. zákona, a to predovšetkým z toho dôvodu, že konanie obžalovaného bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, keď v danom prípade skutočne postačoval iba samotný výkon záložného práva, a teda faktické zmocnenie sa viac ako 2,4 milióna Eur z majetku poškodenej spoločnosti bez akejkoľvek potreby vyvinúť ďalšie úsilie zo strany páchatel'ov, a to či už kontaktovaním zástupcov poškodenej spoločnosti alebo dokazovaním právneho titulu pohľadávky na súde, príp. vyvinutím iného neprimeraného úsilia páchatel'ov. Konanie

obžalovaného sa teda podstatným spôsobom priblížilo k dokonaniu trestného činu, a to predovšetkým zriadením záložného práva k strategickému hnutelnému majetku poškodenej spoločnosti a pokusu o zriadenie záložného práva k nehnuteľnostiam poškodenej spoločnosti. Druhá dôležitá skutočnosť, prečo je nutné v posudzovanom prípade dokonca hovoriť o tzv. ukončenom pokuse trestného činu je tá preukázaná skutočnosť, že k jeho dokonaniu nedošlo jedine a výlučne pričinením nových konateľov poškodenej spoločnosti, ktorí okamžitými právnymi krokmi, najmä podaním trestného oznámenia, zabránili dokonaniu tohto obzvlášť závažného zločinu.

Vo vzťahu k obhajobným námietkam obžalovaného v otázke viny je potrebné najskôr vo všeobecnosti uviesť, že sa týkajú predovšetkým spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov súdom prvého stupňa, k čomu krajský súd opakovane uvádza, že súd prvého stupňa sa zreteľným, jasným a zrozumiteľným spôsobom vyjadril jednak ku konkrétnym výsledkom vykonaného dokazovania, pričom sa nevyhol posúdeniu kľúčových skutkových okolností, na podklade ktorých dospel k rozhodnutiu o vine obžalovaného na podklade podanej obžaloby. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (III. ÚS 339/08, II. ÚS 197/07, II. ÚS 78/05, IV. ÚS 252/04).

K námietkam obžalovaného k nepreukázanému úmyslu zo spáchania predmetnej závažnej trestnej činnosti obžalovaným krajský súd uvádza, že je výsostným právom obvineného (obžalovaného) v trestnom konaní nevyповeдаť a neusvedčovať samého seba zo spáchania trestnej činnosti. Zároveň sa obvinený (obžalovaný) môže brániť akýmkoľvek spôsobom, ktorý uzná za vhodný, uvádzať na svoju obranu tvrdenia, navrhovať dôkazy. V zmysle konštantnej judikatúry všeobecných súdov je však úmysel tak, ako aj iné formy zavinenia (motív, pohnútko) možné zistiť aj na podklade iných dôkazov, nielen z výpovede resp. priznania sa obvineného. Pre dokazovanie zavinenia platia rovnaké zásady ako pre dokazovanie ktoréhokoľvek iného znaku trestného činu, zásadne je teda možné dokazovať skutočnosť významnú pre záver o zavinení akýmikoľvek dôkaznými prostriedkami, a priznanie obvineného nemožno preceňovať alebo naopak podceňovať ani v tejto súvislosti. Je dané len povahou týchto skutočností, t. j. tým, že ide o skutočnosť vnútorného života, ktoré iné osoby nemôžu priamo vnímať, pozorovať, že priamym dôkazom o nich je len priznanie a že inak je spravidla možné viesť o nich dôkaz len nepriamo zo skutočnej objektívnej povahy (spôsob konania páchatel'a, jeho správanie pred činom a po ňom, jeho slovné a iné prejavy atď.), z ktorých sa podľa zásad správneho myslenia a uvažovania dá usudzovať na ten či onen vnútorný vzťah páchatel'a k porušeniu alebo ohrozeniu záujmu chráneného Trestným zákonom. Zároveň platí, že o nepriame dôkazy môže súd opierať výrok o vine len za predpokladu, že tieto vytvárajú vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu nepriamych dôkazov. Okresný súd sa uvedeným postupom pri zisťovaní subjektívnej stránky skutkovej podstaty spáchaného zločinu dôsledne riadil.

Jednoznačne a nepochybne bolo preukázané aj spoločné premyslené konanie obžalovaného s odsúdenou. Okresný súd správne poukázal na to, že na spísanie záložných zmlúv k hnutelným veciam a pohľadávkam poškodenej spoločnosti bola nevyhnutne nutná súčinnosť odsúdenej, keďže sa nejedná o verejne známe informácie a bolo preukázané, že nikto iný z osôb oprávnených sa s týmito údajmi oboznamovať takúto súčinnosť nemal dôvod poskytnúť a ani neposkytol. Krajský súd k tomu dodáva, že najmä s poukazom na výpoveď obžalovaného, že fiktívne zmluvy a písomnosti si zaobstaral sám, mu odsúdená poskytla súčinnosť nielen vo vzťahu k súpisu hnutelného majetku a pohľadávkam poškodenej spoločnosti, ale aj pri tvorení obsahu fiktívnych listín a zmlúv tak, aby pôsobili dôveryhodne, pretože tieto zmluvy obsahovali informácie výsostne z vnútorného prostredia poškodenej spoločnosti, dokonca informácie, ktoré nielen že boli verejnosti neznáme, ale boli známe iba skutočne štyrom ľuďom vo vedení poškodenej spoločnosti, a to odsúdenej, zosnulému N. O. a zosnulej J. K., a čiastočne dlhoročnej účtovníčke poškodenej spoločnosti L. M. V., pričom nebol v konaní predložený žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval poskytnutie týchto informácií obžalovanému svedkyňou L. M. V. Konkrétne odsúdená poskytla informácie o tom, že poškodenej spoločnosti v čase uzavretia fiktívnych zmlúv pomáhala a obchodovala s ňou osoba pod menom a priezviskom J. K., ktorá však oficiálne navonok v poškodenej spoločnosti nefigurovala, odsúdená ďalej poskytla obžalovanému aj osobné údaje J. K., údaj o výške istine pohľadávky, a na akom účte táto bude v poškodenej spoločnosti účtovaná. Suma vkladu tichého spoločníka, t. j. J. K. v Zmluve o tichom spoločenstve zo dňa 07. júla 2004 je takmer na cent rovnaká ako suma, ktorá bola v tom čase účtovne evidovaná na účte poškodenej spoločnosti č. XXX (záväzky voči spoločníkom), na ktorom boli po celú dobu fungovania spoločnosti účtované vklady oboch spoločníkov, t. j. odsúdenej a zosnulého N. O., a tiež zosnulej J. K., ktoré financie v rôznych sumách vkladali

v hotovosti do poškodenej spoločnosti, a tieto sa účtovali na tomto účte, pričom svedkyňa L. M. V., ako dlhoročná účtovníčka poškodenej spoločnosti pred súdom prvého stupňa vypovedala, že nevie odkiaľ boli tieto peniaze, tieto účtovne na účet č. 365 vkladali obaja spoločníci aj J. K. v rôznom čase a v rôznych sumách, a následne sa v rôznych sumách a v rôznom čase v hotovosti zase z poškodenej spoločnosti vyberali, pričom z rozsiahleho vykonaného dokazovania nie je možné bez rozumových pochybností urobiť záver o tom, v akých konkrétnych výškach zosnulá J. K. mala vklady v mene svojej osoby vykonávať. Nepochybne bolo preukázané iba to, že zosnulá J. K. žiadnu pôžičku ani finančnú výpomoc poškodenej spoločnosti v rozhodnom čase neposkytla. Zároveň z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný nikoho iného z poškodenej spoločnosti s výnimkou odsúdenej ohľadom uspokojenia fiktívnej pohľadávky nekontaktoval, nemal záujem o vyplatenie tejto dlhoročnej pohľadávky, ktorou spoločnosť MI6, s.r.o. disponovala počas života N. O., ale akonáhle tento zomrel, ihneď kontaktoval práve odsúdenú, a to hneď s predpripravenými záložnými zmluvami s podrobným súpisom hnuťelného a nehnuteľného majetku poškodenej spoločnosti, ako aj aktuálnych a budúcich pohľadávok, a odsúdená podľa jej vlastného vyjadrenia sama, bez vedomia ďalších vlastníkov väčšinového podielu poškodenej spoločnosti, no najmä bez preverenia podstatných skutočností, resp. dokonca bez prečítania jej predložených listín úplne neznámym človekom, ihneď podpísala záložné zmluvy zabezpečujúce fiktívnu pohľadávku voči poškodenej spoločnosti v hodnote viac ako 2,4 mil. Eur.

K obhajobnému tvrdeniu obžalovaného ohľadom splnenia podmienok na zánik trestnosti pokusu trestného činu v jeho prípade, a to zainteresovaním do veci osoby L. F. R., na ktorého bola prevedená spoločnosť MI6, s.r.o. a ktorý následne urovnal celú záležitosť s novými konateľmi poškodenej spoločnosti, krajský súd uvádza, že podmienky v zmysle § 14 odsek 3 Tr. zákona v danom prípade za splnené považovať nemožno, pretože nebolo preukázané, že by obžalovaný dobrovoľne upustil od ďalšieho konania potrebného na dokonanie trestného činu a odstránil nebezpečenstvo, ktoré vzniklo majetku poškodenej spoločnosti z podniknutého pokusu, ani že by obžalovaný dobrovoľne urobil o pokuse trestného činu oznámenie orgánu činnému v trestnom konaní alebo Policajnému zboru v čase, keď nebezpečenstvo, ktoré vzniklo na majetku poškodenej spoločnosti z podniknutého pokusu sa mohlo ešte odstrániť. Práve naopak, bolo zistené, že L. F. R. vstúpil do riešenia situácie až keď po začatí trestného stíhania vo veci dňa 06. októbra 2017 boli Národnou kriminálnou agentúrou vykonané viaceré procesné úkony (výsluchy svedkov O. D., L. M. V. a odsúdenej v procesnom postavení svedka dňa 08. novembra 2017, ale aj samotného obžalovaného v procesnom postavení svedka dňa 31.01.2018, domová prehliadka u odsúdenej v rodinnom dome v Mikušovciach č. 74 dňa 08. novembra 2017, prehliadka iných priestorov poškodenej spoločnosti v sídle spoločnosti dňa 08. novembra 2017) a v čase, keď obžalovaný o hrozbe svojho trestného stíhania už preukázateľne vedel, čo vyplýva predovšetkým z výpovede svedka L. F. R., ale aj z obžalovaným predložených písomností, ktoré boli v rámci doplnenia dokazovania ako dôkazy vykonané na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu. Menovaný svedok vypovedal, že niekedy na prelome rokov 2017/2018 na žiadosť svojej dlhoročnej priateľky (toho času už odsúdenej L. D. M.) kontaktoval obžalovaného, ktorému povedal, že má vedomosť o tom, že vec sa už rieši v trestnom konaní, a rovnako, že má vedomosť, že pohľadávka voči spoločnosti MI6, s.r.o. je fiktívna. Svedok R. obžalovanému navrhol, že celá záležitosť by sa mohla vyriešiť tým, že na neho obžalovaný prevedie spoločnosť MI6, s.r.o. za sumu 5.000 Eur a on následne vec urovná s novými konateľmi poškodenej spoločnosti, čo sa aj stalo, keď k Dohode o urovaní sporných a pochybných nárokov medzi poškodenou spoločnosťou a spoločnosťou MI6, s.r.o. ohľadom fiktívnej pohľadávky došlo dňa 19. júla 2018. Predmetné tvrdenia svedka korešpondujú aj s obsahom písomností, ktoré odvolací súd ako listinné dôkazy vykonal na verejnom zasadnutí. Z doslovného prečítania listín a zmlúv preukazujúcich predovšetkým prevod obchodného podielu spoločnosti MI6, s.r.o. na L. F. R. nebola preukázaná aktivita obžalovaného smerujúca k zániku jeho vlastnej trestnej činnosti v rozhodnom čase, kedy by táto ešte mala relevanciu. Ako vyplýva z týchto listinných dôkazov, svedok L. F. R. sa vo veci angažoval až začiatkom resp. v prvej polovici roku 2018, teda je to v súlade s jeho výpoveďou pred súdom prvého stupňa v tom zmysle, že ho obžalovaná oslovila so svojim „problémom“ až koncom roka 2017, resp. na prelome rokov 2017/2018.

Zvyšnej časti návrhov na doplnenie dokazovania zo strany obžalovaného krajský súd nevyhovel. Nepovažoval za účelné a nevyhnutné pre objasnenie predmetnej trestnej veci opätovne vypočuť odsúdenú L. D. M., a to ku konkrétnemu dátumu podpísania záložných zmlúv, pretože odsúdená už v konaní pred súdom prvého stupňa uviedla, že hoci presný deň uviesť nevie, k podpísaniu došlo po smrti N. O., t. j. po 14. júli 2017. Krajský súd nepovažoval za dôvodné ani oboznámiť korešpondenciu odsúdenej zaslanú súdu z výkonu trestu odňatia slobody, ani opätovne vypočuť obžalovaného.

Rovnako ako nedôvodný bol vyhodnotený návrh obžalovaného na opätovné vypočutie svedka J. J. N., ktorého s poukazom na § 129 odsek 2 Tr. poriadku a § 23 Zákona o advokácii nebolo možné pred súdom prvého stupňa k veci vypočuť, pretože nebol pozbavený mlčanlivosti ohľadom skutočností, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie zo strany svojho klienta – poškodenej spoločnosti, resp. odsúdenej, pričom tento svedok uviedol, že aj v prípade pozbavenia mlčanlivosti zo strany oprávnenej osoby nebude k veci vypovedať s poukazom na § 23 odsek 3 Zákona o advokácii, pretože by jeho výpoveď mohla ohroziť či poškodiť práva klienta. Obžalovaný namietal, že vo vzťahu k jeho osobe tento svedka neviaže mlčanlivosť, avšak uvedené nie je v danom prípade relevantné a podstatné, pretože predmetom trestného konania, ku ktorému sa mal tento svedok vyjadriť bolo predovšetkým konanie odsúdenej ako hlavnej páchatelky a konateľky poškodenej spoločnosti, a zároveň klientky advokáta N., a práve k týmto skutočnostiam Trestný poriadok prezumuje zákaz výpovede zo strany tohto svedka.

K ďalšej odvolacej námietke obžalovaného ohľadom nesprávne ustálenej výšky škody je potrebné uviesť, že táto bola nepochybne zistená a vyplývala zo sumy fiktívnej pohľadávky v presnom vyčíslení 2.412.680,11 Eur, hoci táto pohľadávka bola zabezpečená záložným právom v hodnote majetku spoločnosti vo vyššej hodnote. Uvedená suma je však nevyhnutným kvalifikačným znakom a predpokladom pre posúdenie správnej právnej kvalifikácie skutku a vývojového štádia trestného činu (pokusu), a zároveň predstavuje škodu, ktorá poškodenej spoločnosti v dôsledku dokonania trestného činu obžalovaným v minimálnom rozsahu mohla vzniknúť.

S poukazom na to, že odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (I. ÚS 336/2016, III. ÚS 447/2016), krajský súd v ďalšom odkazuje na jednotlivé vyhodnotenia skutkových okolností súdom prvého stupňa, keďže sa s nimi bezvýhradne stotožňuje. Tiež pripomína, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/2005).

Vo vzťahu k výroku o uloženom treste odňatia slobody krajský súd uvádza, že tento trest bol obžalovanému súdom prvého stupňa uložený v neprimerane nízkej výmere s použitím ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 odsek 2 písm. a) Tr. zákona, a teda prevažne s odôvodnením zisteného vývojového štádia trestného činu (prípravy), i to nesprávne ustáleného, ako vyplýva z krajským súdom vyššie konštatovaných dôvodov. Okresný súd zmiernil výmeru trestu odňatia slobody v prospech obžalovaného aplikujúc predmetné moderačné oprávnenie až o 5 rokov pod dolnú hranicu trestnej sadzby obzvlášť závažného zločinu (ktorú zákonodarca stanovil v rozpätí 10 až 15 rokov), hoci na takýto postup a úvahu súdu neboli splnené zákonné podmienky. Predmetné ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu predpokladá, že pri stanovení druhu a výmery trestu sa prihliadne k osobitostiam pokusu, teda k tomu, do akej miery sa konanie obžalovaného priblížilo k dokonaniu trestného činu a aké dôvody zabránili jeho dokonaniu. Z praktického hľadiska ide o zistenie miery ohrozenia objektu trestného činu z podniknutého pokusu a o zistenie okolností, pre ktoré k dokonaniu nedošlo. Prihliadať treba tiež na to, či išlo o pokus ukončený alebo neukončený. Z uvedeného preto vyplýva, že toto ustanovenie ako dôvod pre mimoriadne zníženie trestu nie je možné uplatňovať mechanicky v každom prípade, v ktorom ide o spáchanie trestného činu v štádiu pokusu. Ako krajský súd už vysvetlil v predchádzajúcich častiach odôvodnenia rozsudku, vývojové štádium trestného činu spáchaného obžalovaným sa bezprostredne priblížilo k dokonaniu zločinu, pričom len včasným zásahom nových konateľov poškodenej spoločnosti k dokonaniu tejto závažnej trestnej činnosti nedošlo. Krajský súd preto dôvod na mimoriadne zníženie trestu u obžalovaného podľa § 39 odsek 2 písm. a) Tr. zákona nezistil.

Na druhej strane sa krajský súd v danom prípade nestotožnil ani s prezentovaným názorom prokurátora, ktorý uviedol, že u obžalovaného nie sú zistené podmienky mimoriadneho charakteru, ktoré by odôvodňovali uloženie trestu odňatia slobody v nižšej výmere, ako je dolná hranica stanovenej trestnej sadzby. Krajský súd u obžalovaného skonštatoval splnenie zákonných podmienok v zmysle § 39 odsek 1 Tr. zákona, t. j. podľa názoru odvolacieho súdu sú tu dané také významné okolnosti prípadu a pomery obžalovaného, že by použitie ustanovenej trestnej sadzby bolo pre neho neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

V tejto súvislosti odvolací krajský súd uvádza, že u obžalovaného predovšetkým zohľadnil účasť obžalovaného na trestnom čine hlavnej páchatelky (toho času už odsúdenej L. D. M.), ktorou prispel k trestnoprávne relevantnému následku. Pri rozlišovaní jednotlivých foriem trestnej súčinnosti krajský súd poukazuje na to, že účastníkom na dokonanom trestnom čine alebo jeho pokuse môže byť iba ten, kto nie je páchatelom alebo spolupáchatelom toho istého trestného činu, pričom platí, že spolupáchatelstvo je vyššia forma trestnej súčinnosti. Pri účastníctve je závažnosť jeho foriem systematicky nastavená legislatívnym znením § 21 odsek 1 písm. a) až d) Trestného zákona v poradí organizátor, návodca, objednávateľ a najmenej závažnou formou je pomocník. Pri trestaní účastníctva sa uplatňuje všeobecná zásada individualizácie trestu podľa § 34 odsek 4 Tr. zákona a táto je prehĺbená v odseku 5 daného ustanovenia osobitne pre účastníctvo, podľa ktorej súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne u organizátora, objednávateľa, návodcu a pomocníka aj na význam a povahu ich účasti na spáchanom trestnom čine, hoci v súlade s ustanovením § 21 odsek 2 Tr. zákona sa na trestnú zodpovednosť účastníka použijú ustanovenia o trestnej zodpovednosti hlavného páchatel'a a trestnosť účastníka sa posudzuje podľa trestnej sadzby ustanovenej na trestný čin páchatel'a. Krajský súd u obžalovaného tiež vzal do úvahy jeho predchádzajúci bezúhonný život (zistil obdobne ako okresný súd poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona), keď sa doposiaľ nielenže nedopustil žiadnej trestnej činnosti, ale ani žiadneho iného protiprávneho konania hoci i v rovine priestupku alebo správneho deliktu. Výraznou okolnosťou je i priznanie obžalovaného k zaobstaraniu si viacerých zmlúv a písomností preukazujúcich neexistujúci dlh poškodenej spoločnosti, hoci uvedené vyjadrenie obžalovaným pred súdom prvého stupňa nenaplnilo v celosti možnosť priznania aj poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, keďže obžalovaný sa nepriznal v celom rozsahu a nevyjadril úprimné oľutovanie nad spáchaním trestnej činnosti a v rámci odvolacích námietok uvedené priznanie aj čiastočne spochybnil. Za zistenia jednej poľahčujúcej okolnosti a nezistenia žiadnej priťažujúcej okolnosti a po dôkladnom posúdení aj ostatných zásad na ukladanie trestov podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona teda dospel krajský súd k záveru, že primeraným, zákonným a spravodlivým trestom uloženým obžalovanému bude trest odňatia slobody vo výmere osem rokov, a teda trest znížený o dva roky pod dolnú hranicu stanovenej trestnej sadzby. Uvedený trest zabezpečí ochranu spoločnosti a súčasne odradí potencionálnych páchatel'ov od dopúšťania sa obdobne závažnej trestnej činnosti. Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody, ustanovenie § 48 odsek 3 písm. b) Tr. zákona primárne upravuje zaradiť páchatel'a obzvlášť závažného trestného činu do najprísnejšieho ústavu na výkon trestu, a to s maximálnym stupňom stráženia. V posudzovanom prípade ale krajský súd dospel k záveru, že vzhľadom na všetky skutočnosti a okolnosti týkajúce sa osoby obžalovaného, to znamená mieru narušenia a zaručenia jeho lepšej nápravy, bude výkon trestu vhodnejšie zabezpečený v miernejšom ústave na výkon trestu odňatia slobody, preto obžalovaného podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona na výkon uloženého a vymeraného trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o ochranný dohľad, ako obligatórne ukladané ochranné opatrenie páchatel'ovi obzvlášť závažného zločinu, krajský súd v rámci odvolacieho konania uložil obžalovanému primeranú výmeru ochranného dohľadu na 1 rok, t. j. na samej dolnej hranici zákonného rozpätia tak, ako predtým správne obžalovanému uložil aj okresný súd.

V rámci adhézneho konania krajský súd nezistil žiadne pochybenie, a teda výrokom o škode rozhodol tak, ako okresný súd, s tým, že odkázal poškodenú spoločnosť s nárokom na náhradu škody na civilný proces, nakoľko nebol daný dostatočný podklad na vyslovenie povinnosti obžalovaného škodu v uplatnenom rozsahu poškodenou spoločnosťou nahradiť.

Z týchto dôvodov krajský súd z podnetu odvolania prokurátora výrokom pod bodom I. zrušil podľa § 321 odsek 1 písm. b), písm. d), písm. e) Tr. poriadku celý napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému s tým, že na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku vo veci o vine, trestoch, ochrannom opatrení a škode rozhodol sám a výrokom II. podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovaného zamietol, a to oboma výrokmi tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.